

mindst vigtigt for Udvalget at have Opmærksomheden henvendt paa, at der i Tide skaffes Regler, hvorefter de Jordarealer inddrages, som kunne ventes at ville blive bebyggede — de Arealer, som ligge udenfor Kommunens Grænser — saaledes, at enten Staten sikrer sig dem og træffer Bestemmelse om deres Bebyggelse eller giver Kommunen denne Ret, saa at man kan undgaa en usund, umotiveret og uberettiget Bebyggelse derude til Skade for Esbjerg Kommune og til Gavn for ingen, men tværtimod til Fortræd for dem, som komme til at bo ude i disse Ejendomme.

Det var disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, idet jeg, som sagt, slutter mig til de Ønsker, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) udtalte, at det maa lykkes os ved Udvalgsarbejdet at faa denne store Sag bragt til Ende i Aar og ført til en god Løsning ikke blot for vort Erhvervsliv i det hele, men ogsaa for Esbjerg, ved at man uden at skade Sagen tager de rigtige Hensyn til denne unge Kommune, hvilket jeg mener, man kan gøre.

Hammerich: Jeg kan, ligesom de to ærede Medlemmer, der have haft Ordet, udtale Ønsket om, at vi maa naa til en Afgørelse af det foreliggende Spørgsmaal. Jeg forstaaer vel, at det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, efter sit Syn paa Sagen ikke kunde finde den nu forelagte Plan saa tilfredsstillende som den, der fik Fler-tal for sig her i Tinget i Fjor; men det glæder mig for øvrigt at høre, at han betragtede, hvad jeg godt forstaaer, sin Hovedbetænkelighed ved Vesthavnen som i det væsentlige hævet, efter at de sagkyndige have givet en beroligende Udtalelse om, at man ikke ved dette Forslag vilde volde nogen skadelig Virkning for Løbet, for Ebbestrømmens Paavirkning af Løbet over Barren, og at han altsaa — jeg haaber ligesom andre ærede Medlemmer — kan give Forslaget sin Tilslutning efter Sagens Behandling i et Udvalg. Jeg mener selv, at det mest betydende, vi have faaet ud af den Behandling, Sagen siden sidste Samling har været underkastet, er ikke blot den grundige Undersøgelse af Spørgsmaalet, som de højt ansete Teknikere, der have haft med Sagen at gøre, have foretaget, men tillige, at de have givet os et Forslag, der gaar ud paa at lægge Indløbet saavel til Fiskerihavnen som til Handelshavnen længere ud mod Løbet. Der-ved have vi jo ikke blot naaet det, det ærede Medlem med Rette lægger ringe Vægt

paa, at komme 500 Fod eller Alen nærmere til England; nej, Hovedsagen i det, der er naaet, er det, der netop fra de søkyndiges, fra Skibsførernes Side blev lagt saa megen Vægt paa, at det foreliggende Forslag har kunnet lægge Indløbet saaledes, at Fyrlinien, der fører ind til Esbjerg, bringer Skibene lige ind til dette Indløb til den nye Havn. Det var det, man lagde saa megen Vægt paa. Det er det ene, som er naaet for Trafikhavnen. For Fiskerihavnen er der samtidig naaet, at vi ogsaa faa opfyldt det, som var et Hovedønske fra Fiskernes Side, at komme saa tæt ud til Løbet som muligt. Jeg kan altsaa ikke se andet, end at det er en tilfredsstillende Løsning, vi her staa overfor. Den eneste mindre Betænkelighed, der er kommen frem fra de sagkyndiges Side, er, at der maaske skulde komme mindre Ro i Havnen. Hvorvidt det har noget større paa sig, er jo noget, som bedst kan undersøges i et Udvalg, naar vi faa de udarbejdede Planer der. Selv kan jeg dog ikke tro andet, end at der, som Forslaget er her, ogsaa vil blive tilfredsstillende Ro i Havnen, og i saa Tilfælde forekommer det mig, at det paa alle Punkter heldigt løser den forelagte Opgave.

Naar det ærede Medlem beklagede sig over, at Esbjerg Kommune skulde yde $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., kan jeg for saa vidt være enig med ham i, at det kan være en lidt generende Byrde. Men jeg kan dog ikke se andet, end at det i og for sig er berettiget at lægge en saadan Byrde paa Esbjerg. Jeg nærer nemlig ikke Tvivl om, at gennem den Værdistigning, som dette betydelige Anlæg vil bringe omkring i Esbjerg og særlig paa Grundene i Nærheden af Havnen, vil det være let at faa Dækning for Udgifterne, saaledes at dette Bidrag ikke vil nødvendiggøre forøgede Skatter. Der er jo ikke Tale om at forlange noget før om 4 Aar, og fra den Tid udstrækkes Ydelsen atter igennem 15 Aar. I det hele taget mener jeg ikke, der er noget afgørende at sige imod Forslaget. Kun om et enkelt Punkt i Forslaget ved jeg ikke rigtig, hvorledes det skal forstaaes. Der udtales i § 3, at Værdistigningsafgiften „kan ikke paalignes Havnens Ejendomme eller de Grundejendomme, som i Medfør af § 2 ere eksproprierede til Fordel for Staten, saa længe de forblive i dennes Eje.“ Er det nu Mening, at Staten gennem denne Ekspropriation ubeskaaret skal faa sin Del af Værdistigningen, forekommer det mig ikke at være sikret ved denne Affattelse. I det Øjeblik, Staten